

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Oboer/2/2022
Identifikačné číslo spisu:	1411205464
Dátum vydania rozhodnutia:	01.03.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:1411205464.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v exekučnej veci oprávnenej McGrath & Arthur s.r.o., so sídlom Partizánska 2, 811 03 Bratislava, IČO: 35 962 836, zastúpenej Advokátska kancelária Tomáš Petko s. r. o., so sídlom Drotárska cesta 7, 811 02 Bratislava, IČO: 50 218 107, proti povinnej O. D., narodennej X. K. XXXX, bytom I. XX, XXX XX D., zastúpenej občianskym združením Centrum správnej pomoci, so sídlom Silvánska 11, 841 04 Bratislava, IČO: 51 937 573, o vymoženie istiny 2.282,61 eur s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie, o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 21CoE/44/2018-90 z 3. júla 2018, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Oprávnenej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 16Er/1553/2011-41 z 22. septembra 2017 zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. a/ zákona SNR č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31. marca 2017.

2. Na odvolanie povinnej Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 21CoE/44/2018-90 z 3. júla 2018 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že exekučným titulom je rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č. k. 10Cb/287/2010-45 z 29. novembra 2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 20.01.2011 a vykonateľnosť 24.01.2011. Pokiaľ povinná vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie, ako aj v odvolaní namietala, že predmetné rozhodnutie jej nebolo doručené, odvolací súd poukázal na to, že v spise sp. zn. 10Cb/287/2010 sa nachádza doručka, ktorá preukazuje, že rozhodnutie bolo povinnej doručované na adresu uvedenú v registri obyvateľov, pričom zásielka sa vrátila s poznámkou pošty „neprevzatá v

odbernej lehote“. Podmienkou aplikácie fikcie doručenia podľa § 47 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku je, že adresát sa v mieste doručenia zdržiava, čo znamená, že tam skutočne býva a má možnosť osobne si zásielku prevziať. V zmysle záverov, ku ktorým dospel Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze č. k. II. ÚS 278/2011-13 zo dňa 16. júna 2011, dôkazné bremeno preukázať, že adresát sa v čase doručovania v mieste doručovania nezdržiaval, znáša adresát, a nie správny orgán, a tiež, že na unesenie tohto dôkazného bremena nepostačuje iba čestné vyhlásenie adresáta, že sa v čase doručovania v mieste bydliska nezdržiaval, ale je potrebný aj objektívny dôkaz, že v kritickom čase bol na inom mieste. Odvolací súd poukázal na to, že povinná k podanému návrhu na zastavenie exekúcie a ani k odvolaniu nepripojila žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali, že sa v čase doručovania rozhodnutia na vyššie uvedenej adrese nezdržiavala. Ako nedôvodnú posúdil odvolací súd tiež povinnou vznesenú námietku premlčania, s poukazom na to, že v exekučnom konaní nie je možné namietať premlčanie práva oprávnenej, ktoré vzniklo porušením povinnosti povinnej z ich záväzkovo-právneho vzťahu, keďže túto skutočnosť mohla povinná (žalovaná) namietať v pôvodnom konaní. Po nadobudnutí právoplatnosti exekučného titulu začala ohľadom práva v ňom priznaného plynúť nová premlčacia doba podľa § 110 Občianskeho zákonníka, a to odo dňa vykonateľnosti predmetného rozhodnutia. Oprávnená svoj návrh na vykonanie exekúcie podala v takto ustanovenej lehote a po podaní návrhu premlčacia doba v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka neplynie, keďže exekučné konanie naďalej prebieha. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 CSP, keď oprávnenej, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, priznal voči povinnej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala povinná dovolanie, navrhujúc ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietala, že v konaní pred odvolacím súdom došlo k vade uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ CSP, lebo odvolací súd jej svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uvedený nesprávny procesný postup videla v tom, že odvolací súd na prejednanie jej odvolania nenariadil pojednávanie, hoci nebol splnený ani jeden zákonný predpoklad podľa § 177 ods. 2 CSP. Opätovne namietala nevykonateľnosť exekučného titulu, a tým aj nezákonnosť vedenia exekúcie, s poukazom na to, že rozhodnutie nebolo doručované na adresu povinnej, na ktorej sa zdržiava. Z opatrnosti tiež vzniesla námietku premlčania, s poukazom na to, že oprávnená nepodala žalobu v trojročnej premlčacej lehote.

4. K dovolaniu povinnej zaslala oprávnená vyjadrenie, na ktoré však Najvyšší súd Slovenskej republiky pre jeho oneskorené podanie neprihliadal (v zmysle druhej vety § 436 ods. 2 CSP). Z doručenky na č. 1. 127 spisu vyplýva, že dovolanie povinnej spolu s výzvou súdu prvej inštancie na vyjadrenie sa k nemu v lehote 10 dní boli oprávnenej doručované do elektronickej schránky advokátskej kancelárie MCGA legal, s.r.o., ktorá oprávnenú zastupovala v doterajšom priebehu konania. K doručeniu došlo v stredu 25. novembra 2020. Posledný deň súdom určenej 10-dňovej lehoty pripadol na sobotu 5. decembra 2020, v dôsledku čoho došlo k predĺženiu lehoty na podanie vyjadrenia do pondelka 7. decembra 2020. Vyjadrenie k dovolaniu povinnej, ktoré v mene oprávnenej podal nový splnomocnený zástupca Advokátska kancelária Tomáš Petko s. r. o., však bolo do elektronickej schránky súdu prvej inštancie odoslané až 11. decembra 2020, t. j. oneskorene.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) najskôr skúmal, či povinná podala dovolanie v zákonom určenej lehote. Vychádzal pritom z ustanovenia prvej vety § 427 ods. 1 CSP, podľa ktorého sa dovolanie podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Aplikoval tiež ustanovenie § 121 ods. 3 CSP, podľa ktorého sa lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Podľa § 121 ods. 4 CSP platí, že ak koniec lehoty prípadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

6. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že lehota na podanie dovolania je dvojmesačná a počítá sa od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu, teda subjektu oprávnenému na podanie dovolania v zmysle § 424 CSP. Keďže ide o lehotu určenú podľa mesiacov, pre jej počítanie

platí pravidlo vyjadrené v ustanovení § 121 ods. 3 CSP, ktoré upravuje nielen koniec, ale aj začiatok (prvý deň) plynutia lehoty. V zmysle uvedeného pravidla je prvým dňom lehoty „deň, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty“, v danom prípade je ním deň doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu povinnej. Posledným dňom lehoty je potom (s odstupom dvoch mesiacov) „deň, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty“.

7. V prejednávanej veci bolo dovolaním napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 21CoE/44/2018-90 z 3. júla 2018 doručované účastníkom exekučného konania prostredníctvom doručujúceho orgánu - poštového podniku, pričom ako vyplýva z doručenky pripojenej na liste spisu číslo 95, povinná si zásielku prevzala 24. augusta 2018. Týmto dňom podľa § 427 ods. 1 CSP začala povinnej plynúť dvojmesačná lehota stanovená zákonom na podanie dovolania, ktorej koniec pripadol na stredu 24. októbra 2018.

8. Ako vyplýva z obsahu spisu (č. l. 104), dovolanie povinnej bolo na e-mailovú adresu podateľne Okresného súdu Bratislava IV doručené až dňa 29. októbra 2018, to znamená po uplynutí zákonom predpokladanej dovolacej lehoty. Dovolací súd preto dovolanie povinnej odmietol ako oneskorene podané podľa § 447 písm. a/ CSP bez toho, aby sa zaoberal jeho prípustnosťou a dôvodnosťou.

9. V dovolacom konaní úspešnej oprávnenej vznikol voči povinnej nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu oprávnenej v tomto konaní žiadne trovy nevznikli, lebo na jej vyjadrenie k dovolaniu sa neprihliada, dovolací súd v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, oprávnenej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj R 72/2018).

10. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.